

findelse, og Per følte sig forpligtet til at ytre sig herom uden Forbehold. Da han tilsidst kom til Spørgsmaalet om Pengelaanet, blev den anden yderligere tillukket. Med den mest slebne Københavner-Elskværdighed beklagede han, at han ikke saa sig i Stand til at imødekomme ham paa dette Punkt; han indlod sig principmæssig aldrig paa at ordne Laan, for hvilke der ikke fandtes, hvad man kaldte bankmæssig Sikkerhed. Det var et Forretningsprincip, som enhver Sagfører var nødt til strengt at overholde for ikke at blive mistænkt for at befatte sig med Pengeomsætninger, som ikke taalte Lyset.

Per spurgte ham, om han da mente det gør ligt at rejse Laanet hos andre, for Sagen interesserede Folk, som ikke var bundne af den Slags Hensyn. Hvortil Hr. Hasselager efter en kort Betænkning og imod bedre Vidende svarede, at det troede han ganske sikkert. Den store, blonde, blodrige Dansker, som ellers ikke uden Held efterlignede Max Bernhardts vilde Forvovenhed som Spekulant, besad ikke denne blege Mands Frygtløshed overfor Blodsudgydelsen men overlod det helst til andre at give hans Ofre Naadestødet. I dette Tilfælde henviste han til Proprietær Nørrehave, hvem Per forøvrigt selv havde haft i Tankerne, og allerede Dagen efter søgte Per saa den som Agerdyrker forklædte Storsvindler, der boede i en standsmæssig udstyret Villa paa Frederiksberg.

Den bredmavede Jyde, som nok havde hørt Rygtet om den hævede Forlovelse men ikke villet tro paa det, tog imod ham med sit trohjertigste Smil og et varmt, ja svedigt Haandtryk. Men Per havde ikke talt længe, før Manden blev tavs; og hans smaa, hvidfrynsede Svineøjne fik travlt med fra Siden at undersøge Ringfingeren paa Pers højre Haand. Den plumpe Bonde blev bredere og bredere i sin forgyldte Lænestol, jo længere Per talte. Tilsidst lagde han Armene over Brystet og erklærede afgørende, at han ikke vilde have med den Sag at bestille.

Per begyndte at blive utaalmodig. Han erindrede Manden om, at det var ham selv, der i Foraaret sammen med Overretssagfører Hasselager havde foreslaaet et Samarbejde og det under Former, som gjorde hans — Pers — Henvendelse til ham fuld-